

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XEObd/10/2023
Identifikačné číslo spisu:	4207202211
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4207202211.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lenky Praženkovej a členiek JUDr. Gabriely Mederovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti POHOTOVOST, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému E. N., narodenému XX. A. XXXX, bytom C. XXX, E., o vymoženie pohľadávky vo výške 306,71 eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10Er/205/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. mája 2014 č. k. 26CoE/123/2014-50, takto

rozhodol:

- I. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 30. mája 2014, č. k. 26CoE/123/2014-50 v časti výroku II. potvrdil uznesenie Okresného súdu Komárno zo 6. augusta 2012, č. k. 10Er/205/2007-19, ktorým súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a následne ju zastavil. Odvolací súd zároveň návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 11. novembra 2014 dovolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Ďalej navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a Súdnemu dvoru EÚ na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 237 písm. f/ OSP, keď súd mu svojím postupom odňal možnosť konať

pred súdom.

3. Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP v znení účinnom od 1. júla 2016 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t.j. za účinnosti OSP) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení OSP účinných v čase podania dovolania.

5. V prvom rade dovolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že k podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 22. augusta 2013 sp. zn. 4Cdo/24/2013, z 21. augusta 2013 sp. zn. 5ECdo/40/2013, z 26. júla 2013 sp. zn. 2ECdo/63/2013, z 9. júla 2013 sp. zn. 4Cdo/326/2012 a z 3. júla 2013 sp. zn. 3Cdo/34/2013, na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod na prerušenie konania. Dovolací súd vzhľadom na to návrh na prerušenie konania zamietol.

6. V ďalšom Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP časť vety pred bodkočiarkou) skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dovolanie podal oprávnený elektronicky súdu prvej inštancie dňa 11. novembra 2014. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení OSP v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

8. Podľa § 237 ods. 1 OSP, je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

9. Podľa § 237 ods. 2 OSP, dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu.

10. Novelizáciou OSP (zákonom č. 353/2014 Z. z.) došlo, s účinnosťou od 1. januára 2015, k vylúčeniu prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní z dôvodu, že v konaní došlo k procesným vadám uvedených v § 237 ods. 1 OSP. Ak by teda v exekučnom konaní bolo vydané rozhodnutie, ktoré by bolo postihnuté niektorou z týchto procesných väd, nezakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 OSP. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní, preto prípustnosť dovolania oprávneného nevyplýva ani z § 237 OSP.

11. Keďže prípustnosť dovolania oprávneného nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia OSP, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím

z hľadiska jeho vecnej správnosti.

12. Nakoľko dovolací súd dovolanie odmietol, nepovažoval za dôvodné rozhodovať o návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

13. Povinnému, ako úspešnému účastníkovi dovolacieho konania, vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnému v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.